СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ.

З РОБІТНИЧОГО РУХУ В КЕНМОР, АЛТА.

Хотяй ви пишете, що брак місця в газеті на всі дописі, котрі приходять з провінції, однак не сумніваюсь, що помістите сих кілька низше поданих рядочків. З прибутєм тов. Н. Гуцалюка до сеї місцевости, заходом відділу Стов. У.Р.Д. в Кенмор скликано 24. грудня масове віче, на якім т. Гуцалюк в своїй довгій промові переповів історію робітничого руху, починаючи від родинного комунізму аж до тепер. Дальше т. бесідник говорив про юнійний рух в Канаді і Зл. Державах, а головно про зрадницьку роботу юнійних реакційних лідерів, як Гомперса, Луїса і Мура в Канаді і прочих їм подібних. Тов. Гуцалюк говорив про недавно минулий страйк гірників в Злуч. Державах і Канаді, вказав як то буржуазія при помочи реакційних юнійних лідерів старала ся зломити той страйк і розбити солідарність гірників, що почасти її вдало ся, заключуючи угоди з майнерами на ріжні речинці, щоби майнерські барони могли успішнійше провадити боротьбу з гірниками на слідуючий страйк. Дальше т. бесідник говорив про діяльність Стов. У.Р.Д. в Вінніпегу. В своїй промові застановив ся він довше над тим довгом, котрий ще тяжить на У.Р.Д. в Вінніпегу, пояснив присутним як трудно приходить ся вести просвітно-організаційну роботу нашого Стоваришеня, бо сей довг тяжко відбиваєть ся на тій роботі. Тов. Гуцалюк заявив присутним, що довг У.Р.Д. в Вінніпегу є великою перепоною в виконаню організаційної роботи Стоваришеня, тому ми, робітники, повинні вже раз справитись з тим довгом, котрий є перешкодою розпочати ширшу роботу на організаційно-просвітному полю. При кінци своєї промови т. бесідник взивав присутних, щоби спішили з помічю на сплату довгу У.Р.Д., на котрий то заклик присутні зложили $43.00.

Після сього тов. Гуцалюк говорив про критичні обставини, в котрих робітники знаходять ся під теперішний час і як то робітник є наражений на ріжні тяжкі випадки лишитись без помочі в нинішній системі та вказав на потребу зорганізованя відділу Роб. Зап. Т-ва де лише жиють робітники. При тій нагоді т. пояснив значінє Р. З.Т., цілию котрого є нести матеріяльну поміч своїм членам.

Потім бесідник говорив про визвольний рух в Сх. Галичині, а головно вказав хто стоїть на чолі того визвольного руху, і вказав як то польська влада старає ся здавити той рух при помочи розстрілів і запротореня в тюрми поверх 20.000 робітників і бідних селян. Щоб вшанувати імена павших недавно героїв від польських куль, за порадою тов. Гуцалюка змінено дотеперішну назву нашого відділу з "Просвіта" на товариство ім. С. Мельничука. На всї запити присутних бесідник відповідав дуже вдоволяючо. На дальшу подорож т. Гуцалюка присутні зложили $17.25, за що всім щира подяка. При кінци рішено, щоб скликати на слідуючий день адміністраційні збори, щоб спільно нарадитись над позичкою для сплаченя довгу У.Р.Д. в Вінніпегу, як також над несенем помочі пол. вязням в Сх. Галичині і заснованя відділу Р.З.Т., про що напишеть ся пізнійше.

Г. Кізема.

З ЛІСОВИХ КЕМПІВ В ОНТЕРІО.

Блукаючи по ріжних роботах, не раз приходило ся мені зустрічатись з ріжними робітниками. Картографство в лісових кемпах страшенне. А прибувши після роботи до міста, що не програно в карти, віддаєть ся на самогонку і пулруми. Виїхав я з Форт Вилям до ліса, і був в кемпах число 7, 2 і 3 Пезо, віа Гелеско, поробив по пару днів і мусів дальше втікати. Повно картограїв. І то много з них українських. Працюють як мули і грають в карти як варіяти. Наробившись за цілий день, люди лягають спати, а "наша братія" забирає блекети, йде до "вошінг руму" і пражить цілу ніч покура. А як звичайно буває, до кемпів час від часу навідують ся з міста покурові "специ", які тільки для виду пороблять пару днів в тижни, а в дійсности обчистять місцевих картограїв і мандрують до другої кемпи. А "наша братія" знова робить, ріже, складає дерево до слідуючої пейди, поки нові "специ" наспіють та обчистять їх.

Гей, товариші! Опамятайтесь! Я кличу вас товаришами, хоч коли я одному сказав тут "товаришу", то він чуть не сказив ся. Але ви є робітники і є товаришами нам по праці. Я кличу до вас: опамятайтесь! Киньте карти, самогонку, пулруми, перестаньте бути скебами, ставайте в ряди свідомих робітників. Погляньте на свої чола, таж вони почорніли вже від тих свічок, при світлі яких ви граєте в карти. Ви просто тратите образ людини, з вами страшно говорити, бо ви повні злости за програними грішми і своє горе, свою злість хочете залити самогонкою, а в дійсности вона доводить вас до гіршого, до ріжних кримінальних вчинків. І навіть несвідомі, але чесні робітники вас цураються, від вас втікають, бо крім лайки від вас годі почути добре слово. А многі з вас навіть грамотні. І чи не ліпше вам найти собі розривку в читаню корисної книжки, або робітничої часописі, позискати свій нормальний стан, чим так марнувати себе і бути колодою на шляху поступу свідомого робітництва, котре протягає вам руку помочи. Товариші! Киньте сї неморальні річи, а свідомі робітники кождої хвилї поможуть вам стати на правильний шлях, вони поможуть вам освідомитись і взятись за корисну працю. Бо час вже такий наспіває, що прийдеть ся стати вам або по стороні робітництва, або по стороні капіталістів. В такім виді, в якім ви тепер є, ви станете по стороні ворогів робітництва, а тим самим по стороні своїх власних ворогів. Опамятайтесь, поки не пізно!

Робітник.

СТРАЙК МАЙНЕРІВ В БІГ ВАЛЕЇ, АЛТА.

Від довшого часу ми, члени U. M. W. of A. в Біг Валеї страйкуємо через те, що компанія захотіла зломити юнію. Ся сама компанія згодила ся була на юнію і підписала контракт, що принимає юнію, а тепер домить сю угоду. Однак се її зробити не вдасть ся, хоч там скебують місцеві фармері. Ми, майнери, будемо дальше стояти за свої інтереси і бороти ся за них. Про те, що ми писали до "Укр. Роб. Вістий" про околицю Едмонтон, то нам найтяжше бороти ся через те, що едмонтонські майнери також страйкують і богато з них їдуть сюди скебувати. І через тих скебів нам тяжко тут боротись. Вони замість того, щоби бороти ся там на місци зі своїми експльоататорами, їдуть шкодити нам. Ми примушені були ужити фізичної боротьби зі скебами 11. грудня, пробували спинити їх, щоби не йшли до роботи, за що трох наших товаришів попались до "Іванової хати". Один заплатив $18.00, а другий $7.00 кари. В инших місцевостях, як от наприклад в Кардіф, працюють для добра робітничого руху Французи, виголошують промови, а у нас з них найгірші скеби.

Майнери.

Замітка Редакції. — Містимо висше згадану допись в виду її важного значіня, але шкода, що товариші майнери з Біг Валеї, подаючи сю допись, не подали навіть до відома редакції своїх імен, або хоч той, що писав сю допись, повинен був подати своє імя і адресу. Ми нераз вже писали, що безіменних дописий містити не будемо. Се повинні взяти собі на увагу товариші, бо на слідуючий раз допись без підпису не буде поміщена.

ПІД РОЗВАГУ ФАРМЕРАМ.

Веґревіл, Алта.

Петрушевичівські "міністри" без держави і генерали без війська не складають своєї словесної зброї. Вони уоружились патріотичними фразами і почали воювати серед мирного населення Канади, тоді як від польських військ втікали, аж міністерські сурдути погубили. Ось недавно прибув до Канади один такий "войовничий" Петрушевичів міністер і розпочав наступ на доляровім фронті між фармерами. Перша його мандрівка по фармерських місточках промайнула незамітно, мітінги відбувались без слухачів і... без долярів. Так що навряд, чи заплатила ся подорож. І чкурнув сей "міністер" назад до Вінніпегу та розилакав ся перед редактором "Укр. Голосу": "не бере риба на робак тай годі"; якої вже я не витинав перед фармерами, а вони тільки головами похитали, а що до долярів, то ліпше і не згадувати. Що за причина? — питає він редакора "Укр. Голосу".

Причина? Знаю — відповів редактор "Укр. Голосу". Се большевики на перешкоді, се вони скаламутили наше болото. Вони вказали з ким ми всї злучили ся, що у нас за бондами роблять і такі провокатори як Крат, що ви, пане міністре, сидите з ним за одним столом...

Але-ж пане, відповів "міністер". Та-ж я і з вашим братом сидів за одним столом; а він чей-же не втік від Крата. А "Укр. Роб. Вісти" сейчас се все вишкварили як на доровні. Чи ми з ними числимо ся, чи ні, то все одно їх читають тисячі робітників і фармерів і другим переказують про наші гешефти.

Так радили ся сї панове і прийшли до заключеня всіма силами поборювати в Канаді "большевизм". Редактор "Укр. Голосу" занехав всю иншу базгранину, навіть перестав "позичати" статї з "Фрі Прес", а взяв ся писати безконечні акафісти на адресу большевиків на всїх сторонах своєї шмати. Ухвалили також видрукувати оголошене та розіслати між фармерами і в тім оголошеню анї словечка не згадують про віденське "правительство" Петрушевича, лише всюди великими буквами рідний край. Бо мовляв, хоч фармері і робітники не дадуть вже гроший Петрушевичови, але на рідний край, то можна дещо від них ще видурити.

Отож почали сї панки тепер воювати словами "рідний край" і "свобода". Обміняли фамілійний "уряд" Петрушевича на рідний край і гайда між фармерів. Давайте долярів — кричать вони, але ті долярики все одно котять ся до Петрушевича. Та не всї і для Петрушевича, бо "міністер", його "заступник" і ріжні агенти подорожують по Канаді, а агенти крім того беруть ще комісове, та під покришкою рідного краю ті гроші, що складають фармері для "рідного краю", забирають канадійські зелїзниці, готельщики, частина пливе в кишені "міністра", "заступника" і агентів, та і редакторам чорносотенних газет перепадає за "працю" і "поради", а тоді, єсли що лишить ся, треба дати Петрушевичови. А для "рідного краю" нічого не лишить ся. Анї зломаного цента там ніхто не дістане. Се видно з тих справоздань, які здавав Сінгалевич перед Національною Радою у Відни. В Злучених Державах сї пани зібрали 107 тисяч долярів, а фамілійний "уряд" Петрушевича дістав з них 63 тисячі, які відтак роздав своїм фамілїянтам в Парижі, Лондоні і Відни.

Отож єсли тепер фармері отримали відозви, щоби засновувати комітети і збирати доляри на "рідний край", то нехай памятають, що під тим "рідним краєм" "патріотичні" гешефтярі розуміють віденський смітник, на котрий втік Петрушевич, Назарук і їх "уряд" після того, як запродали галицьку армію царському генералови Денікінови. А вони сю армію до того ще й ограбили. За гроші галицької армії вони роскішно прожили у Відни через два роки і не слали тоді своїх жебраків до Америки, а тепер вони прогуляли ті гроші і снують в Канаді пляни, як би то виманити від фармерів долярів. Пробували були зробити гешефт з шифкартовим агентом Боєром, якого зробили за один день українським патріотом. Але той закрутив їм носа і так нікому не відомо, скільки коштує українських робітників і фармерів той патріотизм Боєра.

Ото-ж друже мій, фармере! Перечитай се і подумай над тою комедією, яку грають з тобою всякі "міністри" без держави. Подумай, чи ти повинен дати їм свої доляри, щоби вони ще дальше могли строїти ріжні пляни та дурити тебе, чи ти повинен вже раз на завсїгди позбутись їх з між себе, показавши їм на двері, коли прийдуть до тебе за долярами. Ті відозви, які вони до тебе порозсилали, ти читав, я знаю, бо і я читав, але не дай їм навіть на той папір, на якім вони друковані, бо то все облуда. Вони, сї панки бридять ся тобою, але йдуть до тебе за твоїми долярами. Сї панки згноїли кістьми твоїх братів і сестер землю в Европі, коли гонили їх воювати за Франца Йосифа та за царя Миколу, вони після революції засїяли їх кістьми польські табори, цїлу Україну і нарешті, оставших в живих запродали царському генералови Денікінови, а тепер жалують, що **"запізно злучились"** з ним. Анї цента їм, товариші фармері!

Веґревілець.

ХОЧУ ЗНАТИ.

Дорога Редакціє!

Я читаю ріжні часописі і знаходжу у них всїлякі статї, дописї, оголошеня і т. п. Находжу у них богато писанини про "національну позичку", котру збирають ріжні "діячі" в Злуч. Державах і Канаді для визволеня Сх. Галичини з шляхотського ярма. Ось тільки одного не знаходжу в тих часописях — яким чином або способом можна за гроші визволити Галичину з під Подьщі. Часописї про се не пишуть, а я сам не можу додуматись. А можливо, що дебудь і писали, але я переочив? Тому я посилаю до вас отсї запити і думаю, що ви не відмовите менї відповіди, а се не тільки менї, але і другим робітникам та фармерам цікаво буде знати, як то за гроші будуть визволяти Сх. Галичину. Бо Назарук назбирав вже много долярів на те "визволенє". Отож мої питаня є слідуючі:

1) Може "дипльомати" хочуть віддати справу визволеня Галичини до суду і хочуть наняти за гроші адвокатів?

2) Може хочуть тими грішми підкупити Пілсудського і цїлий шляхотський уряд і в той спосіб видобути Галичину?

3) Може хочуть післати делегатів на якусь конвенцію, та оплатити їх подорож і кошти?

4) Може купувати зброю та уоружувати нею населенє Сх. Галичини для повстаня проти шляхти?

5) А може вони збирають гроші на своє ледаче житє, але приривають сю "позичку" справою визволеня Сх. Галичини?

Прошу, тов. редактор, відповідьте на сї питаня:

Іван Купченко.

Відповіди:

1) Таких судів нема на світї, яким галицькі "дипльомати" віддали-б справу визволеня Сх. Галичини і сї "дипльомати" самі се добре знають.

2) Грішми ні Пілсудського, ні польської шляхти не підкуплять, бо вони не зберуть стільки гроший, скільки польська шляхта дістає від французьких капіталістів за галицьку нафту. А єсли-б вони і дали гроші Пілсудському, то він скорше, чи пізнійше зробив би з ними таке, як зробив з Петлюрою. Пілсудський взяв від Петлюри ріжного народного добра на суму 42 міліярдів марок, а тепер дав Петлюрі дулю під ніс.

3) На ріжні конвенції та міжнародні конференції Петрушевич посилав вже своїх делегатів і ні на одну з них їх не було допущено. Отже не оправдали вони навіть своєї подорожі.

4) Зброю за ті гроші купувати можна і можна озброювати нею населенє, але такі гниляки як Петрушевич, Назарук і Ко. до сего не спосібні. Вони готову озброєну стотисячну армію і ту знищили без жадної користи для визволеня Сх. Галичини, вони коні, зброю і автомобілї, які українські стрільці привезли з собою з італійського фронту, попродали Чехословакам, вони навіть ті бідні летючки, які видавали у Відни для Галичини, кидали в ріку Гису, бо не уміли перевезти їх до Сх. Галичини. Отож годі навіть думати, щоби сї паразити могли зужити гроші з "позички" на уоруженє населеня. Се цїлковито виключене, бо вони і самі до того не стремлять, бо боять ся, щоби антанта не гнївалась.

5) Як паразити, які не уміють заробити навіть на своє власне житє, вони придумують ріжні гешефти, при кривають їх патріотичними крикливими фразами і туманять людий та в той спосіб удержують своє власне ледаче животінє.

ВІСТИ З ЕДМОНТОНУ.

Жіноче товариство при Укр. Роб. Домі в Едмонтоні відограло представленє "Пекло в хаті", в котрім всї, навіть мужеські ролї, виконали женщини.

З огляду на те, що заряд Укр. Роб. Дому в Едмонтоні рішив збирати фонди і ужити їх виключно на усуненє моргечу з Укр. Роб. Дому, який виносить $3.000 і щоби не платити за него процентну, тому гроші зі всїх підприємств зуживають ся на сю цїль. Хоч правда сей морґеч не так дуже страшний, бо його мають таки самі товариші. Однак ми стараємо ся показати, що Укр. Роб. Дім в Едмонтоні є чисто робітничою інституцією, служить робітничим справам і довг її мусить бути сплачений.

Та помимо сего, ми, членкинї жіночого товариства при Укр. Роб. Домі рішили відограти одно представленє власними силами і доходом з него піддержати свою газету "Укр. Роб. Вісти". При сїй нагоді т-ка Строїч подарувала на розігравку великий слоїк консервованого фрукту, дохід з якого вона пожертвувала в користь політичних вязнів в Сх. Галичині. З тої розігравки прийшло $20.65 чистого доходу. З представленя чистого доходу прийшло $37.00, котрі то гроші висилаємо на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістий". Слїд згадати, що щоби уникнути розходів на представленє товаришки зносили всї потрібні річи, за що належить ся їм щира подяка.

Дора Юрківна, прот. секр. Параска Пантелюк, фін. секр.

Міські вибори в Едмонтоні, які відбули ся 11. грудня, були відміннїйшими від всїх попередних виборів і про се писали навіть місцеві буржуазні газети. Робітничі місцеві організації створили спільний бльок, виставили своїх кандидатів і взяли ся до праці. Однак робітники запізно почали свою діяльність, тоді як буржуазія вже давно наладила свій апарат. Однак робітники показали свою силу. Вони вибрали двох своїх радних. Кандидат Роб. Пар. Канади упав, але він отримав 2.406 голосів.

Цікавим є упадок кандидатури на ситі мейора Дж. Клерка, який був вже свого часу мейором через два роки. Тоді він ішов на робітничий тикет, а тепер він кандидував з "лївого" крила лїберальної партії і провалив ся. Повалила його сама таки буржуазія, бо многі робітники давали на него свої голоси, так як не мали свого кандидата на мейора.

Цікавим є, що кандидат Р.П.К. дістав так велику скількість голосів, хоч партія ще дуже молоденька і не вспіла як слїд розвинути своєї роботи. Крім того буржуазні батьки міста уневажнили перед виборами около три тисячі робітничих голосів, по просто відобравши їм право голосу. Єсли-б не ся зделка буржуазії, то дуже можливо, що міська влада Едмонтону була-б опинилась в робітничих руках. Але буржуазія заздалегідь забезпечуєть ся. Робітники також крок за кроком стало здобувають свої позиції і є надія, що на слїдуючий рік робітники Едмонтону виступлять зорганізованими рядами за свої права.

Око.

На поміч сїльсько-господарській комуні "Нове Житє" зложили свої жертви слїдуючі товариші в Едмонтоні:

По $10.00: Л. Берестов, Григор Конаров; по $5.00: И. Дячук, І. Сигодня, А. Латко, І. Дружінін, К. Перкул, Н. Кює, Едвард, П. Маркачук, М. Шобовенко, Незнаний, П. Пронюк, Ан. Канчук, Іля Даниш, Н. Романів; по $4.00: Ігнатій Тихонюк; по $2.00: І. Клибановський, П. Гусар, В. Д. Тоняк, Ол. Шидловський, М. Осавінський; по $1.00: Н. Францевич, С. Сітик, І. Шевчук, В. Саковський, В. Кушнір, І. Стефанюк. Разом $110.00.

Всім жертводавцям щира подяка.

Сї гроші вислано до центрального бюра Т.Т.П.С.Р. в Ню Йорку.

І. Клибановський, секр.

Кендо, Саск.

Дорогі товариші, робітники "Укр. Роб. Вістий"!

Посилаю вам своє щире поздоровленє з новим роком і желаю вам зібрати в сім році 100.000 передплатників для "Укр. Роб. Вістий" і сплатити довг Укр. Роб. Дому. Зїздови Стов. У.Р.Д. желаю найкращого успіху в його праці на користь робітництва. Фармерам в Канаді желаю свідомости. Східній Галичині желаю повного визволеня з кігтів всяких панів, Радянським Републикам желаю в сім році гарного врожаю.

Не бажаю лишити в стороні і ворогів робітництва — отож бажаю російським і українським монархістам щасливо закінчити свій монархізм працею у фабриках, Петлюрі і Петрушевичови з їх фамілїйними "правительствами" на колесах мити тарелї в віденських готелях, редакторам чорносотенних газет збирати обгризки на бек-лайнах приличних готелїв, а попам замість жебрати в церквах — настромити на шиї торби і йти попід фармерські хати дрочити собак.

Також хочу сказати пару слів про Сх. Галичину. Я отримав лїсту для збірки жертв помочі політичним вязням в Сх. Галичині і я зібрав вже $5.75, але гроший ще не висилаю, бо менї місцеві фармері радили порушити сю справу на зборах. Отож я згодив ся і як зберу більше, тоді вишлю до редакції.

С. Кулик.

Порт Невіл, Б. К.

Дорогі Товариші!

Посилаю вам $16.00, котрі прошу розділити як слїдує: $4.00 на відновлене передплати на "Укр. Роб. Вісти", $3.50 на пресовий фонд "У.Р.В.", $1.50 на річну передплату "Голос Праці", $1.00 пресового фонду на "Г. П." і $1.00 на Укр. Роб. Дім в Вінніпегу.

Решту $5.00 жертвую на поміч політичним вязням в Сх. Галичині. Жалую, що не міг прийти з помічю скорше, а власне в місяцю листопаді, як також жалую, що не можу більше вислати тепер, бо обставини не зовсїм сприятливі. Тут, на лїсовій кемпі, українських робітників є мало, а ті що й є, не інтересують ся часописию, лише картами, самогонкою, так що сказати їм про якусь поміч, то навіть слухати не хочуть. Тому я посилаю лише свою лепту, хоч малу, але щиру.

З тов. привітом,

Дмитро Пазарина.

Медисин Гет, Алта.

Дорогі Товариші!

Посилаю $4.00 річної передплати на "Укр. Роб. Вісти" і жалую, що я так лишив ся позаду через довгий час. Однак тепер я зрозумів, що без свого просвітного робітничого органу тяжко робітникам боротись з капіталом, а ще тяжше з темнотою. Отож жалую, що я так довго очікував і тим самим далеко відійшов від світла, котре світить робочому людови як в день, так і в ночи.

Від тепер взиваю таких, як я, робітників і фармерів, щоби спішили з передплатою на "Укр. Роб. Вісти" якнайскорше, щоби ся часопись находилась в кождій робітничій і фармерській хаті, щоби лежала у него на столї, аби кождий, хто зайде, мав нагоду перечитати її і собі передплатити. А кождий передплатник, щоби перечитував її від першої до послїдної стрічки і переконав ся, що то є правдиве світло, яке веде нас до кращого житя, до кращої будуччини.

З товариським привітом,

Йосиф Градовий.

Милвуд, Ман.

Дорога Редакціє "У.Р.В."!

Я, бувший член драматичного товариства в Ангусвіл, Ман., яке істнувало там в 1920 році, але завмерло з тої причини, що товариші порозїздили ся по всїх закутинах Канади, а декотрі виїхали на Радянську Україну, а тепер і ще декотрі хочуть виїхати. Се є певною ознакою, що те товариство вже не відновить ся. Булоб добре, щоб всї товариші згаданого товариства написали до "Укр. Роб. Вістий", чи годять ся з тим, щоби ті гроші товариства, котрі лишились, віддати на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістий", або на сплату довгу Укр. Роб. Дому в Вінніпегу. Корисно було-б, щоби секретар товариства здав звіт на сторінках "Укр. Роб. Вістий" і повідомив касієра, щоби він виконав доманє членів.

На жаль, я не находжу нї одного імени на сторінках "Укр. Роб. Вістий", щоби члени того товариства жертвували на пресовий фонд своєї газети. Можливо, що всї переживають тяжкі часи, такі як і я. Однак, щоби не забути нам за нашу пресу взиваю вас, товариші, зложім на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістий" те, що лишилось в касї товариства.

З тов. привітом,

А. Ковальчук.

Медисин Гет, Алта.

Товаришу Редактор!

Висилаю в сїм листї $5.00, з котрих $4.00 передплати на "Укр. Роб. Вісти", а $1.00 пресового фонду. Тому що мій муж є вже передплатником робітничої газети "У.Щ.В.", я рішила передплатити собі "Укр. Роб. Вісти". Відколи ми почали читати робітничі часописі, то почали більше інтересувати ся робітничими справами. А справдї, що нема нічого цїннїйшого для робітника і робітниці, як читати свою дійсно українсько-робітничу пресу. Я не буду тут вичисляти тих робітничих газет і журналів, бо товариші і товаришки і так вже їх знають. Отже кінчу і сердечно здоровлю всїх читачів "Укр. Роб. Вістий" і їх робітників.

Ваша за кращу долю,

Павліна Дирда.

СПРАВОЗДАНЯ.

ЗАГАЛЬНЕ СПРАВОЗДАНЄ КОМ. ПО МОЧІ ГОЛОДУЮЧИМ НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ В ФОРТ ВИЛЯМ, ОНТ.

Прихід:

З колекти у Форт Виліям, Вест Форті і Порт Артур	263.02
З ріжних підприємств	471.10
З теґ-дей, устроєного у Форт Виліям	443.31
Загального приходу було	$1,177.43

Розхід:

Видатки Комітету	$20.78
Вислано до ЦК. у Вінніпегу	1,156.65
Разом	$1,177.43

Отже все що зібрано відослано і на руках комітету нічого не лишило ся.

Провірено контрольною комісією дня 15. грудня 1922 року.

Контрольна комісія: І. Інкол, М. Нагорняк, І. Горняк.

Замітка. — В рубриці " з ріжних підприємств" входять: вечерки, представленя, пікніки і ріжні забави, устроювані комітетом, жіночими спів-комітетами і трома робітничими т-вами в місцевости.

В рубриці "розходи комітету" входять: оплата висилки гроший, оголошеня, білети і т. и.

Комітет був зложений з представників трох товариств: "Зап. Січи" у Вест Форті, бувшого Т-ва "Просвіта" а тепер Т-во Укр. Роб. Дім у Форт Виліям і Т-ва ім. Івана Франка в Порт Артур.

На сїм місци місцевий Комітет Помочі Голодуючим на Радянській Україні складає подяку всїм товаришам, а спеціяльно товаришкам, котрі чи не найбільше причинились своєю енерґічною працею до зібраня повисшої суми. Рівнож комітет дякує всїм тим, котрі причинились хотяй і найменшими жертвами для терплячих від голоду братів і сестер на Радянській Україні.

За Ком. Пом. Гол. на Рад. Україні у Форт Виліям, Онт.

І. П., заст. секр.

РІЧНЕ СПРАВОЗДАНЄ З ДІЯЛЬНОСТИ УКР. ЖЕНСЬКО-РОБІТНИЧОГО Т-ВА "ЗЛУКА" ІМ. РОЗИ ЛЮКСЕМБУРГ.

Транскона, Ман.

В суботу, 30. грудня 1922 року відбулись в Трансконї загальні річні збори т-ва "Злука" ім. Рози Люксембург. Збори скликано на 8. годину вечером. Т-ка Г. Шандрук проводила зборами, а т-ка А. Репетївська заняла місце секретарки. Т-ка Шандрук, отворяючи збори, виголосила коротеньку промову, а відтак перечитала програму зборів, котру принято одноголосно. Покликано старий заряд до справоздання. Моральна праця т-ва представлялась ось так: На початку 1922 року було в т-ві 26 членкинь. Протягом першого півроку вписалось 3 нових членкинь; протягом другого півроку вписалось 10 нових членкинь. Т-во до кінця 1922 р. числило 39 сталих членкинь. Протягом 1922 року т-цо відбуло 22 бизнесових мітінґів, устроїло 12 відчитів, 12 дискусійних мітінґів, 4 масові мітінґи. Відсвятковано 5 робітничих свят: в память Рози Люксембург і Карла Лібкнехта, Перший Май, Париську Комуну, Пяту Річницю Революції в Росії і вшанованє памяти погибших товаришів в Галичині Цепка, Мельничука і Шеремети. Устроїло 15 забав, 4 концерти разом з Відділом У.Р.Д. і діточою школою. Устроєно 4 представлень, два пікніки і одну вечеру. Повисші підприємства устроювано разом з Відділом У.Р.Д., з чого доходами переводив спеціяльний спільний комітет. Гроші пішли на ріжні робітничі справи, з чого комітет все здавав справозданя в "У.Р.В."

Т-во розповсюднювало в Трансконї 25 примірників виданя "Голосу Праці". На запомогу бідним виплачено 10 долярів, на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістий" виасиґнувано з каси 30 долярів (тут не вчисляєсь пресовий фонд, котрий збирано на лїсти). На політичних вязнів Сх. Галичини т-во дало з каси $10.94. Також видано $20.00 на діточу школу, а $10.00 заплачено до податку У.Р.Д. в Трансконї. Богато поодиноких членкинь збирали на сплату довгу У.Р.Д. в Вінніпегу. Наше т-во помагало також прочим українсько-робітничим часописям. Т-во має свою маленьку бібліотеку з 65-ма книжками. Всї товаришки читають "У.Р.В.", котрі передплачують їхні мужі. Т-во постарало ся о власну гардеробу 35 дол. вартости. Членські місячні вкладки т-ва 10 центів. При т-ві істнує школа для неграмотних і управа письма для грамотних. Фінансове справозданє т-ва представляєть ся як слїдує:

Доходи за рік 1922	$155.29
Осталось з 1921 року	21.25
Разом	$176.54
Загальний розхід	170.37
Остаєсь на 1923 рік	$6.17

Се справозданє здавано на річних зборах і ухвалено одноголосно подати до нашого органу "У.Р.В."

По справозданю приступлено до вибору нового заряду. До заряду увійшли слїдуючі товаришки: Данилюк, орг.; Грабець, заступниця орг.; Довбивус, фін. секр.; Репетївська, прот. секр.; Геньсьор, заст. прот. секр.; Вовчина, бібліотекарка; Кожушок і Вайвуд, контрольорки; Різняк і Шандрук, делегатки до Відд. У.Р.Д. в Трансконї; Осїнська, заступниця управителя гардероби. По скінченю зборів наступила коротка павза і перекуска та горяча ґербата. Відтак товаришки Довбивус, Репетївська, Вовчина, Глова, Данилюк, Павшак і Вовчина відклямували революційні деклямації. Т-ка Вербіцька, Данилюк і Шандрук виголосили коротенькі промови. Послїдне слово забрав т. М. Сміт, котрий в своїй промові накликав до ширеня більше робітничої преси, як тутешньої так і старокраєвої. Тов. Сміт сказав, що ми обовязково повинні освідомлювати галицьких селян, а се ми можемо зробити лише при помочи своєї робітничої преси. Ми повинні примумерувати для своїх родичів в Галичині львівську "Землю і Волю". По скінченю промови т-ки відспівали "Похоронний Марш" і "Інтернаціонал".

За річні збори т-ва "Злука" ім. Рози Люксембург,

Анастазія Репетївська, секретарка.

РІЧНЕ СПРАВОЗДАНЄ ВІДДІЛУ У. Р.Д. ІМ. Т. ШЕВЧЕНКА В ТРАНСКОНА, МАН.

В неділю, 30. грудня 1922 р. відбулись в Трансконї загальні річні збори Відд. У.Р.Д. Зборами проводив т. М. Сміт, а секретарював т. І. Пожарнюк.

На зборах старий заряд здав справозданє і вибрано новий заряд на 1923 рік. За час 1922 року відділ відбув 24 адміністраційні мітінґи, 1 спеціяльний, 4 пропаґандових, 1 масовий, одну дебату і 10 відчитів. Устроїв 9 забав, 7 представлень, 3 концерти і 2 пікніки разом з женсько-робітничою організацією. Відсвятковано 5 пролетарських свят. При відділї істнує аматорський кружок і оркестра на дуті інструменти. При кінци грудня засновано при діточій школї школу гри на ріжних інструментах, котрої учителем є т. Угринюк. Відділ купив будинок на У.Р.Д., котрий буде готовий до ужитку десь около липня 1923 р. Відділ має бібліотеку вартости 40—50 дол. Відд. числить 67 членів. Збирано фонди на голодуючих, на прес. фонд "У. Р. В.", на політичних вязнів в Сх. Галичині і прочі робітничі справи, котрі були поміщені в "У.Р.В."

Фінансове справозданє представляєть ся як слїдує:

Доходи за 1922 рік	$712.80
Розходи за 1922 рік	709.64
Остаєсь на 1923 рік	3.16

До заряду зістали вибрані на 1923 р. слїдуючі тт.: М. Трилїнський, організатор; Л. Дубас, заст. орг.; Д. Зубик, фін секр.; А. Николюк, заст. фін. секр.; І. Пожарнюк і С. Дубас рек. секретарі.; І. Павшак і В. Дутка, контрольори; М. Мойсей, бібліотекар; С. Дубас управитель гардероби; Г. Реретївський і І. Дутчин, шкільні тростіси.

По закінченю справоздаля і по виборі нового заряду відбулись дебати про ріжні організаційні просвітні і робітничі справи. Підчас нарад одержано два привітні листи: один від діточої школи, а другий від т-ва "Злука" ім. Рози Люксембурґ.

При закінченю зборів забрав слово т. предсїдатель М. Сміт, котрий взивав всїх робітників і робітниць до організації, просвіти і згоди.

На закінчене присутні відспівали "похоронний революційний марш" і "Інтернаціонал".

За річні збори Відд. У.Р.Д. ім. Т. Шевченка,

І. Пожарнюк, секр.

НА ПОМІЧ ТОВ. І. ГНИДІ.

Порт Артур, Онт.

На поміч хорому товаришови Гнидї зложили жертви в Порт Артур слїдуючі товариші:

По $1.00: Г. Петраш, С. Жура, М. Шевчук, Г. Шевчук, П. Валюшка, С. Гавришка, Н. Печенюк, А. Сивак, М. Башуцький, В. Рехлївський; по 50ц.: Ф. Жура, І. Голомеґа, Н. Немік, С. Осадець, В. Завоський, Д. Осачук, П. Коржик, Г. Горбовий, І. Мукомела, Т. Каміновський, С. Котик, Д. Івах, Л. Кінах, Н. Нагорняк, Н. Міхайлюк, С. Петраш; по 25 ц.: Ф. Смеречинський, І. Костюк, М. Стасюк. Разом $18.75.

Кличемо і товаришів з других місцевостий, щоби заняли ся збірками і помогли докінчити лїчене хорого товариша, бо хто-ж йому поможе, як ми, робітники, не поможемо? Ми, робітники, повинні на ділї показати робітничу взаїмну поміч, щоби і незорганізовані робітники бачили наше робітниче братерство і щоби брали собі з него примір і гортували ся в наші робітничі організації.

Ми віримо, що нашим слїдом підуть другі віддїли і свідомі поодинокі робітники і тільки щоби по 25 ц. жертвували на сю цїль і вже довший час хорий товариш вскорі прийде до здоровля і буде працювати разом з нами для добра робітничої кляси як попередно. Поможіть же докінчити лїчене хорого товариша!

С. Жура.

Беверлей, Алта.

Жертви на будову сцени при Укр. Роб. Домі в Беверлей зложили слїдуючі товариші:

П. П. $15.00.

Н. Дорошенко $10.00.

По $5.00: І. Орищук, І. Торчинюк, М. Шалаґан, т-ка Е. Шалаґан, т-ка Н. Сакалюк, С. Кіндрат, Н. Андрусяк, Ф. Бонк; Т. Теплишнюк $3.00; по $2.00: С. Гласман, І. Мунавич, С. Матійчук, Д. Семенчук, Ю. Ластівка, Ф. Шевчук, П. Лошний, Щурко, т-ка М. Орищук; по $1.00: М. Остафійчук, В. Кушнір, С. Мизак, М. Німец, М. Томяк, П. Теплешнюк, П. Миронюк, М. Сабаровський, А. Андрусяк, І. Дик, С. Форфало, П. Причак; Н. Геонод 20 ц. Разом зібрано $98.20.

Всім жертводавцям товариство складає щиру подяку. Думаємо що і надалї Ви, товариші, будете як словом так і дїлом помагати тим, котрих гаслом є: "клясова боротьба".

За заряд У.Р.Д. в Беверлей,

Н. Дорошенко.

ЗАЯВА В СПРАВІ ЗЇЗДУ АҐРІКУЛЬТУРНОЇ ҐРУПИ В ВЕЛАНД, ОНТ.

Зїзд аґрікультурної ґрупи в Веланд, який відбув ся 24. грудня отсим повідомляє всїх покликаних товаришів, що згадана справа відкладаєть ся на неозначений час через брак фінансів, без котрих не можливо обійтись аґрікультурній ґрупі для виїзду на Радянські Републики.

Уповноважені зїзду:

І. К. Сміт, з Торолд. І. Білий, з Веланд. Ф. Пічель, з Ватерлю.

ПРОДАМ ФАРМУ з причини, що хорую на ревматизм, бо задумую звідси виїхати десь в инші сторони. Фарма в добрім положеню; пів милї від школи і церкви, дві милї від стації C.P.R.; сїм штук худоби: чотири воли, дві корови і одна ялівка і сїно в запасї; упряж і всяке инше знаряде йде разом. Інтересовані зволять зголошувати ся особисто або листовно на мою адресу:

Antoni Sikorski
(104) Rembrandt, Man.